

การพัฒนาการออกเสียงพยางค์ไม่เน้นภาษาอังกฤษ (Unstressed Syllables) ผ่านการจัดกิจกรรมค่าย
ภาษาอังกฤษในรายวิชาการออกเสียงภาษาอังกฤษ (English Pronunciation) สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1
หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (นานาชาติ) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

โดย อาจารย์ วชิรี วงศ์ทะเนตร
หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (นานาชาติ)
วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษกับการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษพยางค์ไม่เน้นในภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ และเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมค่ายภาษาที่ส่งเสริมการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง ในรายวิชาการออกเสียงภาษาอังกฤษ (1551103Z English Pronunciation) สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (นานาชาติ) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (นานาชาติ)มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 1551103Z การออกเสียง (English Pronunciation) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวนทั้งสิ้น 37 คน การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ 1) แผนการจัดการเรียนการสอนรายวิชา 1551103Z English Pronunciation 2) รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีมากกว่า 1 พยางค์ ในระดับประถมศึกษาตอนปลาย 3) แบบบันทึกการออกเสียง และ 4) แบบทดสอบการออกเสียง

ผลการวิจัยสรุปว่า นักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (นานาชาติ) ชั้นปีที่ 1 หลังจากผ่านการจัดกิจกรรมค่ายภาษา ณ โรงเรียนวัดอรุณญาราม มีพัฒนาการในการออกเสียงพยางค์ไม่เน้นในคำที่มีมากกว่า 1 พยางค์มากขึ้นอย่างชัดเจน และมีความรู้ความเข้าใจในการออกเสียงคำภาษาอังกฤษมากขึ้น ซึ่งสังเกตได้จากคะแนนจากการทดสอบการออกเสียงคำหลายพยางค์ นักศึกษามีความใส่ใจในการจัดกิจกรรม และได้พัฒนากิจกรรมค่ายภาษาที่สามารถนำไปใช้ในการบริการวิชาการในครั้งต่อไปได้

ความเป็นมาของการวิจัย

ค่ายภาษาเป็นพันธกิจที่สำคัญประการหนึ่งของวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ใน การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (นานาชาติ) ได้จัดกิจกรรมค่ายภาษาขึ้นเป็นประจำทุกปีอย่างน้อยปีละ 1 กิจกรรม ตามโรงเรียนที่มีการร้องขอหรือโรงเรียนที่มีความต้องการรับบริการจากการสำรวจความต้องการการรับบริการทางวิชาการของวิทยาลัยนานาชาติ

นอกจากการจัดกิจกรรมค่ายภาษาจะเป็นการให้บริการวิชาการแก่ชุมชนแล้ว ยังเป็นโอกาสที่นักศึกษาได้ฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน ได้เรียนรู้ในการทำงานร่วมกัน ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการจัดกิจกรรม ในการจัดกิจกรรมค่ายภาษานั้น เน้นกิจกรรมที่มีความสนุกสนานและปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้จัดและผู้รับกิจกรรม ดังนั้นทักษะที่สำคัญคือ ทักษะการฟังและการพูด โดยเฉพาะทักษะการพูดและการออกเสียง ซึ่งนักศึกษาผู้นำกิจกรรมจะต้องสามารถใช้ได้อย่างถูกต้อง การฝึกฝนการออกเสียงมีความจำเป็นอย่างมากในขั้นตอนการเตรียมค่ายภาษาก่อนที่จะดำเนินค่ายภาษา

จากประสบการณ์การสอนและการจัดค่ายภาษาที่ผ่านมา พบว่า นักศึกษามีปัญหาในด้านการออกเสียงหลายด้าน ทั้งระดับเสียง ระดับพยางค์ และ ระดับคำ และที่พบบ่อยคือ การออกเสียงคำที่มีมากกว่า 1 พยางค์ เนื่องจากลักษณะที่แตกต่างกันของการออกเสียงคำในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ในภาษาไทยนั้น ทุกพยางค์มีน้ำหนักที่เท่ากัน ส่วนภาษาอังกฤษจะมีพยางค์ที่เน้นหนักที่พยางค์ใดพยางค์หนึ่ง หรือ Stressed Syllable พยางค์อื่นในคำจะเป็นพยางค์ที่ไม่เน้น หรือที่เรียกว่า Unstressed Syllables ทำให้คุณสมบัติของเสียงสระในพยางค์ต่ำลง เป็นลักษณะการออกเสียงที่คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหา อีกทั้งในการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาช่วงชั้นที่ 2 (ประถม 4-6) ที่ผ่านมา พบว่า คำศัพท์ที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นคำที่มีมากกว่า 1 พยางค์ และพบการออกเสียงผิดพลาดอยู่เสมอของนักศึกษาที่จัดกิจกรรม

ในรายวิชา 1551103Z การออกเสียงภาษาอังกฤษ (English Pronunciation) นักศึกษาได้ศึกษาเกี่ยวกับหลักการและทฤษฎีเบื้องต้นในการออกเสียง มุ่งเน้นให้นักศึกษาออกเสียงได้อย่างถูกต้อง โดยมีเนื้อหาทั้งระดับเสียง ระดับพยางค์ ระดับคำ และระดับสูงกว่ากลุ่มคำ รวมถึงลักษณะเฉพาะของการออกเสียงภาษาอังกฤษต่างๆ

ผู้สอนได้เห็นความสำคัญในการพัฒนาการออกเสียงในระดับคำให้แก่นักศึกษาและเห็นว่าการเสริมกิจกรรมนอกชั้นเรียนนอกจากจะเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกฝนและได้ใช้ความรู้ที่ได้เรียนในห้อง ยังเป็นเครื่องมือในการสร้างคุณลักษณะด้านอื่นให้แก่ผู้เรียนได้ด้วย เช่น การทำงานเป็นทีม ความคิดสร้างสรรค์ การจัดสรรเวลา ความรับผิดชอบ การแสดงความคิดเห็น การยอมรับและการแสดงบทบาทในสังคม เป็นต้น

ด้วยเหตุนี้ ผู้สอนจึงสนใจที่จะศึกษาการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษให้แก่ชุมชนมาบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนรายวิชา 1551103Z การออกเสียงภาษาอังกฤษ (English Pronunciation) เพื่อส่งเสริมให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนในเรื่องพยางค์ไม่เน้น Unstressed Syllables ให้นักศึกษามีโอกาสได้ฝึกฝนเพิ่มเติมนอกเหนือจากในชั้นเรียน รวมทั้งได้เรียนรู้การทำงานกับผู้อื่นและความคิดสร้างสรรค์ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาในการพัฒนาความรู้ด้านการออกเสียงผ่านการจัดกิจกรรมค่ายภาษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการ จัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษกับการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษพยางค์ไม่เน้นในภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมคำยภาษาที่ส่งเสริมการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (นานาชาติ) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 155103Z การออกเสียงภาษาอังกฤษ (English Pronunciation) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

2. กิจกรรมที่สร้างขึ้น เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษคำที่มีมากกว่า 1 พยางค์ ในระดับการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. คำภาษาอังกฤษ หมายถึง งานที่นักศึกษาได้รับมอบหมาย เพื่อสร้างกิจกรรมพัฒนาการออกเสียง คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยมีสมาชิกกลุ่มละ 5-6 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับผู้เรียนและผู้สอนในการพัฒนาทักษะด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
2. เป็นแนวทางในการวิจัยเกี่ยวกับการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (นานาชาติ) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 155103Z English Pronunciation ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวนทั้งสิ้น 37 คน การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มี 3 ชนิด คือ

- 1) แผนการจัดการเรียนการสอนรายวิชา 155103Z English Pronunciation
- 2) รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีมากกว่า 1 พยางค์ ในระดับประถมศึกษาตอนปลาย
- 3) แบบบันทึกการออกเสียง
- 4) แบบทดสอบการออกเสียง

การรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาการพัฒนาการออกเสียงพยางค์ไม่เน้นภาษาอังกฤษ (Unstressed Syllables) ผ่านการจัดกิจกรรมคำยภาษาในรายวิชาการออกเสียงภาษาอังกฤษ (English Pronunciation) ของนักศึกษา

หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. อธิบายแผนการเรียนการสอนในสัปดาห์แรกของการเรียนการสอนและมอบหมายงานกลุ่ม ให้ นักศึกษาร่วมกันสร้างกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยมีกำหนดส่งและนำเสนอ ผลงานเป็นระยะของการเรียนการสอน
2. ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน โดย เน้นการฝึกออกเสียงคำที่มีมากกว่า 1 พยางค์
3. นักศึกษาร่วมกันคิดและสร้างกิจกรรมที่ส่งเสริมการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ รวมถึงสรุป ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมและสร้างอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรม
4. นักศึกษานำเสนอผลงานในชั้นเรียน โดยอาจารย์และเพื่อนในชั้นเรียนเป็นผู้รับกิจกรรม
5. บันทึกผลการออกเสียงคำที่มีมากกว่า 1 พยางค์ในแบบบันทึก
6. สรุปผลกิจกรรมของแต่ละกลุ่มและสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาด้วยวาจาเกี่ยวกับการ ทำงานกลุ่มและการพัฒนาทักษะการออกเสียงของนักศึกษา
7. จัดกิจกรรมค่ายภาษา ณ โรงเรียนวัดอรุณญาราม โดยผู้สอนจะสังเกตและบันทึกข้อมูลการออก เสียงของนักศึกษาที่จัดกิจกรรม

8. ทดสอบนักศึกษาเรื่องการออกเสียง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลที่ได้จากแบบบันทึกและคะแนนที่ได้จากการทดสอบจะถูกนำมาวิเคราะห์ โดยใช้ ความถี่ เพื่อศึกษาการออกเสียงที่ผิดพลาดของนักศึกษา

ผลการศึกษา

การนำเสนอผลการศึกษา จะนำเสนอต่อไปนี้

1. กิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้นจากการทำงานร่วมกัน ของนักศึกษาจำนวน 3 กิจกรรม

2. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการทำงานกลุ่มในการสร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาการออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ

1. กิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้นจากการทำงานร่วมกันของ นักศึกษาจำนวน 3 กิจกรรม

นักศึกษาได้รับมอบหมายให้แบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่มๆละ 5-6 คน และร่วมกันสร้างกิจกรรมกลุ่มละ 1 กิจกรรม นักศึกษาแต่ละกลุ่มจะนำเสนอและสาธิตกิจกรรมของตนเองในห้องเรียนในสัปดาห์สุดท้ายของการ เรียนการสอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

กิจกรรมที่ 1 Bingo เป็นกิจกรรมเดี่ยว วิธีการเล่นเหมือนกับ Bingo ทั่วไป นักศึกษาจะเลือกคำศัพท์ที่มีเสียงสระต่างๆ กัน ผู้นำกิจกรรมจะออกเสียงคำศัพท์ ผู้เล่นหาคำศัพท์ที่มีเสียงสระเสียงเดียวกับคำที่ผู้นำกิจกรรมออกเสียง โดยไม่จำเป็นต้องเป็นคำเดียวกัน กิจกรรมนี้ช่วยให้ผู้รับกิจกรรมและผู้นำกิจกรรมสามารถเรียนรู้การออกเสียงสระภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

กิจกรรมที่ 2 Twins เป็นกิจกรรมกลุ่ม อาจจะมีการแข่งขันกันระหว่างกลุ่ม เพื่อเพิ่มแรงกระตุ้นในการทำกิจกรรม ลักษณะเป็นการจับคู่คำที่มีเสียงเหมือนกัน Homophones กิจกรรมมี 2 ลักษณะ คือ จับคู่รูปภาพ หรือ จับคู่คำ ที่มีเสียงเหมือนกัน การเลือก ขึ้นอยู่กับระดับของผู้เล่น แล้วแต่ความเหมาะสม หรือใช้ทั้ง 2 ลักษณะในครั้งเดียวก็ได้ กิจกรรมนี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง และได้เรียนรู้ถึงคู่คำศัพท์ที่ออกเสียงเหมือนกัน

กิจกรรมที่ 3 True/False Chairs เป็นกิจกรรมกลุ่มที่แข่งขันกันระหว่างทีม 2 ทีม โดยผู้นำกิจกรรมจะชูรูปภาพและออกเสียงคำศัพท์ ซึ่งผู้เล่นแต่ละคู่ของแต่ละทีมจะต้องแย่งนั่งเก้าอี้ ถ้าผู้นำกิจกรรมออกเสียงถูกต้อง ผู้เล่นจะต้องแย่งกันนั่งเก้าอี้ที่ติดป้ายว่า True หากผิด จะต้องแย่งกันนั่งเก้าอี้ที่ติดป้ายว่า False ผู้นำกิจกรรมอาจจะตั้งคำถามใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียง ที่มีคำตอบว่า ถูก หรือ ผิด ก็ได้ เช่น “Sun และ Son 2 คำ นี้ออกเสียงเหมือนกัน” เป็นต้น กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้นำกิจกรรมตระหนักถึงการออกเสียงที่ถูกต้อง และต้องฝึกฝนให้ออกเสียงได้ถูกต้องด้วย ถึงจะสามารถนำกิจกรรม ในส่วนของผู้เล่น ก็จะได้ฝึกการฟังคำศัพท์ที่ถูกต้อง และได้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับออกเสียง

หลังจากแต่ละกลุ่มนำเสนอกิจกรรมแล้ว นักศึกษาที่ไม่ใช่สมาชิกในกลุ่มจะเป็นผู้ให้คะแนน โดยมีคะแนนเต็ม 10 จากความสนุกสนานและความน่าสนใจของกิจกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเชื่อมโยงความรู้ในการออกเสียงไปใช้ โดยมีผลคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกิจกรรมดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลคะแนนกิจกรรมพัฒนาทักษะการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาแต่ละกลุ่ม

กลุ่มที่	ชื่อกิจกรรม	คะแนนเฉลี่ย
1	Bingo	8.8
2	Twins	8.4
3	True/False Chair	9.5

จากข้อมูลในตารางที่ พบว่า กิจกรรมที่นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุด คือ True/False Chairs โดยมีคะแนนเฉลี่ยที่ 9.5

2. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการทำงานกลุ่มในการสร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาการออกเสียงคำภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการทำงานกลุ่มในการสร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาการออกเสียงคำภาษาอังกฤษ

รายการ/ประเด็นความพึงพอใจ	\bar{X}	SD	ระดับความพึงพอใจ
1. การทำงานกลุ่มช่วยให้ท่านบรรลุเป้าหมายของการเรียน	4.44	0.51	มาก
2. การทำงานกลุ่มช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ในชั้นเรียน	4.56	0.51	มากที่สุด
3. การทำงานกลุ่มมีประโยชน์ต่อการเรียนของท่าน	4.38	0.50	มาก
รายการ/ประเด็นความพึงพอใจ	\bar{X}	SD	ระดับความพึงพอใจ
4. การทำงานกลุ่มช่วยเสริมความรู้ด้านการออกเสียงมากขึ้น	4.63	0.50	มากที่สุด
5. ความพึงพอใจในบทบาทการทำงานในกลุ่มของตน	4.31	0.48	มาก
6. ความพึงพอใจต่อกิจกรรมที่ตนเองสร้างขึ้น	4.56	0.51	มากที่สุด
7. การประยุกต์ความรู้ที่ได้เรียนในชั้นเรียน	4.38	0.50	มาก
ภาพรวม	4.46	0.50	มาก

จากตาราง 2 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อการทำงานกลุ่มในการสร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาการออกเสียงคำภาษาอังกฤษ เฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$) ประเด็นที่นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุด 3 ลำดับแรกคือ การทำงานกลุ่มช่วยเสริมความรู้ด้านการออกเสียงมากขึ้น ($\bar{X} = 4.63$) การทำงานกลุ่มช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.56$) และ ความพึงพอใจต่อกิจกรรมที่ตนเองสร้างขึ้น ($\bar{X} = 4.56$) ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้ สรุปผลได้ดังนี้

1. นักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (นานาชาติ) ชั้นปีที่ 1 หลังจากผ่านการทำงานกลุ่มเพื่อสร้างกิจกรรมพัฒนาการออกเสียงร่วมกัน พบว่า นักศึกษาได้สร้างกิจกรรมที่เหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษระดับค่าจำนวน 3 กิจกรรม จากคะแนนของแต่ละกิจกรรมและการสอบถามความคิดเห็นด้วยวาจา ผู้รับกิจกรรมมีความพึงพอใจทุกกิจกรรมอยู่ในระดับมาก

2. นักศึกษามีความพึงพอใจในการทำงานกลุ่มในการสร้างกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าต่อไป และเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. ควรมีการศึกษาการพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษที่สูงกว่าระดับคำ เช่น ระดับกลุ่มคำ และระดับประโยค
2. ผู้สอนควรดำเนินการวิจัยหรือแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษในรูปแบบอื่น
3. ในการเรียนการสอนไวยากรณ์ ผู้สอนควรมอบหมายกิจกรรมให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกฝนและประยุกต์ใช้ความรู้ เพื่อที่นักศึกษาจะได้เข้าใจและสามารถนำไปใช้ได้ดียิ่งขึ้น